

DECIZIA NR.257

Directia Generala a Finantelor Publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre Directia Controlului Fiscal Brasov, privind solutionarea contestatiei formulata de catre A .

Contestația a fost formulată împotriva masurilor stabilite de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Controlului Fiscal Brasov, in procesul verbal de verificare privind virarea la bugetul de stat a următoarelor obligații.

Suma contestata se compune din:

- TVA
- dobanzi de intarziere aferente TVA
- impozit pe profit suplimentar
- dobanzi impozit pe profit suplimentar
- masura dispusă prin procesul - verbal de control cu privire la reintregirea profitului contabil aferent perioadei 01.09.2000 - 31.12.2002

Prin Decizia emisa de Directia Generala a Finantelor Publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor, s-a dispus suspendarea solutionarii cauzei, pina la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penală, procedura administrativă urmînd a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea în condițiile legii.

Prin adresa se comunică faptul că prin Rezoluția a Parchetului de pe Lîngă Judecătoria Braşov pronunțată în dosarul ... s-a dispus în temeiul art.228 alin 6 și art.10 lit.d din Codul de procedură penală neînceperea urmăririi penale față de....pentru săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.13 din Legea nr.87/1994 și art.37 din Legea nr.82/1992 raportat la art.289 din Codul Penal cu aplicarea art.33 lit. o din Codul Penal, nefiind întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art.176 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicată.

Ca urmare, avînd în vedere faptul că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 183 alin. 3 din O.G. 92/2003 republicată privind Codul de procedura fiscala, DGFP Brasov, prin Biroul de soluționare a contestațiilor urmează a se investi sa solutionezea pe fond a cauzei.

I. S.C. A contesta masurile stabilite de organul de inspectie fiscala din cadrul Directiei Controlului Fiscal Brasov, prin procesul verbal de verificare invocand in sustinerea cauzei urmatoarele motive :

Petenta sustine ca nu incalca prevederile art.6 din HG 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila,a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora.

Contestatoarea, in cea mai mare parte, face aprovizionarea cu marfa pentru unitatea de desfacere cu amanuntul din E .

Cumpararea marfurilor a fost facuta de fiecare data pe baza de factura fiscala emisa de catre furnizori.

Facturile de cumparare au fost inregistrate in contabilitate, iar marfa cumparata a fost receptionata si i s-a stabilit un pret de vanzare cu amanuntul pe baza notei de intrare receptie (NIR), care a fost inregistrata atat in evidenta contabila cat si in gestiune.

Petenta susține că, la marfa cumparata si vanduta s-au calculat toate obligatiile fiscale aferente TVA si impozit pe profit sau venit dupa caz.

Totodata petenta sustine ca prin aceste operatiuni nu s-au creat prejudicii bugetului de stat, intrucat toate obligatiile fiscale aferente veniturilor obtinute au fost corect si legal constituite si achitate bugetului de stat in termen legal.

Fata de cele specificate mai sus, petenta solicita anulara in integralitate a procesului verbal.

II. Prin procesul-verbal, organul de inspectie fiscala din cadrul Directiei Controlului Fiscal Brasov a stabilit in sarcina petentei diferenta de TVA, dobanzi de intarziere aferente TVA, impozit pe profit suplimentar, dobanzi impozit pe profit suplimentar .

De asemenea organul de inspectie fiscala a lasat ca masura majorarea profitului contabil prin inregistrarea sumei de...

In ceea ce priveste TVA stabilita suplimentar , dobanzile de intarziere aferente TVA organele de control au procedat astfel:

Pentru verificarea documentelor de aprovizionare ale SC. A organul de inspectie fiscala a solicitat de la DGFP Bucuresti informatii cu privire la seriile si numerele facturilor primite de la furnizori.

Organul de inspectie fiscala a primit confirmarea de la DGFP Bucuresti ca plajele de numere au fost atribuite altor agenti economici decat celor care a emis facturile.

Organul de inspectie fiscala a constatat ca SC A a incalcat prevederile art.6,din HG 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora pct.10.5 din HG nr.512/1998 cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea OG nr.3/1992 privind TVA; art.19 din HG 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a OUG 17/2000 privind TVA, art.62 pct.1 din Legea nr.345/2002;HG 598/2000.

In consecinta, organul de inspectie fiscala a stabilit TVA suplimentar, dobanzile de intarziere aferente TVA .

In ceea ce priveste impozitul pe profit:

Organul de inspectie fiscala a stabilit impozit pe profit prin excluderea de pe cheltuieli a sumelor reprezentînd descărcarea de gestiune a mărfii aprovizionate prin facturile aferente perioadei 01.09.2001-31.12.2002, determinînd deasemenea dobanzi aferente .

De asemenea organul de inspectie fiscala a lasat ca masura :”Majorarea profitului contabil prin inregistrarea sumei de ... dedusa eronat la calculul acestuia in perioada 01.09.2001-31.12.2002”.

III. Avand in vedere constatarile organului de control, sustinerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

1.Referitor la TVA de plată suplimentar și dobanzile de intarziere aferente TVA

Cauza supusa solutionarii Direcției generale a finanțelor publice Brasov este de a se stabili dacă societatea poate beneficia de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată în condițiile în care documentele privind aprovizionarea cu mărfuri nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, respectiv acestea nu aparțin furnizorilor înscrși pe ele.

Verificarea s-a efectuat urmare adreselor nr... și nr... primite de la inspectoratul de Poliție al jud.Brașov, Serviciul de Investigare a fraudelor, prin care se solicită stabilirea cuantumului prejudiciului creat bugetului statului prin încălcarea prevederilor normelor legale în vigoare care reglementează actele și faptele de comerț.

Perioada supusă verificării: 01.01.2001 - 31.12.2002

În fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca SC A a inregistrat in evidenta contabila facturi fiscale ce nu respecta normele de intocmire si utilizare a documentelor cu regim special de inseriere si numerotare prevazut de HG 831/1997, fapt ce a condus la diminuarea creantei fiscale.

În urma verificării provenienței facturilor fiscale cu care SC A s-a aprovizionat cu mărfuri, a rezultat următoarele:

- o parte din facturi au serii și numere atribuite altor societăți decât furnizorii înscriși în documente;

În speță sunt aplicabile prevederile art.18, pct.10.5, lit.h) din HG 512/1998 pentru aprobarea normelor pentru aplicarea O.G. nr.3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată care precizează:

"10.5. Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, referitoare la:

h) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanță și de Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora;"

Referitor la exercitarea dreptului de deducere, pentru perioada supusă verificării respectiv 01.01.2001 - 31.12.2002, art.19 din O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată care precizează:

ART. 19

"Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18."

În drept art.24, alin.(1) din Legea 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată precizează:

ART. 24

"(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;"

H.G. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată precizează:

Norme:

"10.12. Pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

a) exemplarul original al facturii fiscale sau, după caz, alte documente specifice aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, pentru bunurile și serviciile cumpărate de la furnizorii din țară;"

H.G.598 /13 iunie 2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată precizează:

ART. 62

*"(1) Documentele legale prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) din lege, în baza cărora persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoarea adăugată, sunt: exemplarul original al facturii fiscale sau alte documente specifice aprobate prin **Hotărârea** Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora"*

Cu privire la întocmirea documentelor art.25 lit.B,pct.b) din OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată cu modificările și completările ulterioare precizează:

ART. 25

"Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului;"

De asemenea art.25 lit.C, lit.a), alin.2) din OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată cu modificările și completările ulterioare precizează:

"C. Cu privire la evidența operațiunilor:

Documentele justificative care nu sunt procurate pe căile stabilite prin norme legale și nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fără documente legale de proveniență și se sancționează potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale".

Precizăm că aceeași prevedere legală a fost menținută și prin Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată.

Astfel din cele precizate mai sus, se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată petenta avea obligația de a justifica suma taxei pe valoarea adăugată prin documente întocmite conform legii , de a solicita furnizorului *documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate*", precum și de a *verifica întocmirea corectă a acestora.*

Întrucât ,s-a constatat că o parte din documentele prezentate reprezintă facturi și chitanțe a căror numere de înscriere au fost atribuite de către distribuitori autorizați de documente cu regim special , altor agenți economici decât ce care le-au emis , ele nefiind întocmite conform legii în speță sunt aplicabile prevederile pct. 10.6, lit g) din .HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată se precizează:

"10.6. Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

g) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanța de urgență și de Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora;”

Totodată art. 6 din H.G. nr.831/1997 Hotărâre pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora specifică:

“ART. 6

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

Referitor la întocmirea documentelor , petentei îi sunt aplicabile și prevederile art.7, anexa 1B din H.G. nr. 831/1997 Hotărâre pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilăși a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora care precizează:

“ART. 7

Înscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar-contabile.”

Prin art. 119 din H.G. 704/1993pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii Contabilității nr. 82/1991 se definește noțiunea de document justificativ astfel:

“119. Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

a) denumirea documentelor;

b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;

c) numărul și data întocmirii documentului;

d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale

;

e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;

f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;

g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;

h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.”

Potrivit prevederilor legale enunțate în cuprinsul Deciziei se reține faptul că un număr de 54 facturi fiscale care au făcut obiectul cauzei ,evidențiate în anexa 3 la procesul verbal de control nr.4599/10.05.2004 , emise de către alți furnizori decât cei cărora le-au fost atribuite de distribuitorii autorizați de documente cu regim special, nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Întrucât documentele în speță nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, în înțelesul prevederilor din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitățiinr. 82 /1991, aprobat prin H.G. nr. 704/1993 și din H.G. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora , taxa pe valoarea

adăugată înscrisă în aceste facturi nu este deductibilă așa cum în mod legal au constatat organele de control din cadrul D.C.F. Brașov prin procesul verbal de control.

Susținerile petentei enunțate în contestație conform cărora a fost un cumpărător de bună credință și a înregistrat în evidența contabilă aceste documente nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât dispozițiile art. 25 lit c alin. 2 din O.U.G. NR. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată nu disting cu privire la cel care procură, ci enunță doar: *”documentele justificative care nu sunt procurate pe căi legale și nu sunt corect întocmite”* iar art. 6 din H.G. 831/1997 menționat mai sus precizează că: *”Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență”*

În speță un număr de 54 facturi fiscale nu au fost achiziționate de către furnizorii înscriși pe ele de la distribuitorul autorizat de Ministerul Finanțelor .

Având în vedere cele prezentate se constată că organele de control au procedat legal la recalcularea taxei pe valoarea adăugată rezultând TVA de plată suplimentar și dobanzi de întârziere aferente TVA, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

2) În ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar și dobânzi de întârziere aferente

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este dacă sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu descărcarea gestiunii de marfă în condițiile în care facturile de aprovizionare nu au calitatea de document justificativ, respectiv nu aparțin furnizorilor înscriși în ele.

Organele de control fiscal din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov au verificat deductibilitatea cheltuielilor cu aprovizionarea de marfă evidențiată în contabilitate și îndeplinirea condițiilor de documente justificative a facturilor fiscale constatând că în perioada ianuarie - iulie 2000, un număr de 11 facturi înscrise în anexa 4 la procesul verbal nu îndeplineau calitatea de document justificativ nefiind procurate pe căi legale de către furnizorii înscrisi în ele , conform informațiilor primite de la distribuitorul autorizat de documente cu regim special

Cauzei supuse soluționării îi sunt aplicabile prevederile art. 6 din H.G. 831/1997 Hotărâre pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora care specifică:

“ART. 6

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

De asemenea potrivit art. 6, lit m) din O.G. 217/1999 pentru modificarea și completarea O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit se precizează:

“(6) În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:

m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;”

Prin art. 119 din H.G. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii Contabilității nr. 82/1991 se definește noțiunea de document justificativ astfel:

“119. Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

a) denumirea documentelor;

b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;

c) numărul și data întocmirii documentului;

d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);

e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;

f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;

g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;

h) alte elemente menite să asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.”

Față de prevederile legale enunțate anterior, rezultă că facturile care nu aparțin furnizorilor înscrși în ele și nu îndeplinesc calitatea de document justificativ nu pot fi înregistrate în contabilitate, astfel încât nici cheltuielile efective cu marfa nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, impunându-se recalcularea profitului și a impozitului pe profit datorat.

Potrivit celor de mai sus se reține faptul că simpla înregistrare în contabilitate a cheltuielilor cu marfurile înscrise în facturile care fac obiectul cauzei nu este suficientă pentru ca acestea să fie deductibile fiscal.

În lipsa datelor cerute de Legea contabilității nr.82/1991, legea fiscală prevede că înscrisurile care nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate documente justificative, nu se pot admite pentru deducerea cheltuielilor la calculul profitului și implicit a impozitului pe profit.

Potrivit celor de mai sus, cheltuielile cu mărfurile aprovizionate pe baza documentelor care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ nu pot fi acceptate la deducere.

Ca urmare, organele de control din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov au procedat în mod legal la calcularea profitului impozabil și stabilirea diferenței de impozit pe profit suplimentar și dobânzi de întârziere aferente, astfel încât urmează a se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere.

3.Referitor la măsura lăsată de organul de inspecție fiscală privind majorarea profitului contabil cu suma de....dedusă eronat la calculul profitului contabil al societății, se rețin următoarele:

Organul de inspecție fiscală având în vedere că din data de 01.09.2001 petenta este platitoare de impozit pe venit microintreprinderi a stabilit că deductibilitatea cheltuielilor nu are influență fiscală directă, dar ele trebuie repuse întrucât afectează patrimoniul societății, astfel a lăsat măsura majorării profitului contabil prin înregistrarea sumei de....fără a motiva în drept și în fapt măsura, pentru perioada 01.09.2001 - 31.12.2002 aferent documentelor care nu au calitatea de document justificativ și pe care agentul economic le-a înregistrat în evidența contabilă (anexa 5) la procesul verbal.

În drept, Cap.2, pct.1 din OMFP nr.1304/2004 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate de inspecția fiscală precizează:

*“ 1. Constatările controlului vor fi prezentate clar și concis, fără detalieri inutile, astfel încât să rezulte **motivul de fapt și temeiul de drept care au stat la baza fundamentării fiecăreia .”***

De asemenea, art.42 alin.(2) lit.e, f din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală precizează:

“Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

e) motivele de fapt

f) temeiul de drept;

Față de cadrul legal menționat întrucât prin procesul verbal nu s-a făcut o analiză pe text de lege asupra calculației profitului contabil în perioada în care petenta funcționa ca microîntreprindere, Biroul de soluționare contestații din cadrul D.G.F.P. Brașov nu se poate pronunța pe fond asupra cauzei cu privire la măsura majorării profitului contabil prin înregistrarea sumei de....., motiv pentru care se aplică art.185 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede că: *“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere considerentele deciziei de soluționare”*.

Pe cale de consecință urmează a se desființa măsura majorării profitului contabil prin înregistrarea sumei dedusă la calculul acestuia în perioada 01.09.2001 - 31.12.2002 din Procesul verbal de verificare, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cele care au întocmit procesul-verbal să întocmească o nouă verificare care vizează strict aceeași perioadă care a făcut obiectul prezentei contestații ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

Având în vedere cele reținute și în temeiul art.185 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, se :

DECIDE :

Desființarea măsurii cuprinsă la pct.III cheltuieli nedeductibile - Măsura majorării profitului contabil prin înregistrarea sumei, dedusă la calculul acestuia în perioada 01.09.2001 - 31.12.2002.

Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru sumele:

- TVA de plată suplimentar
- dobânzi de întârziere aferente
- reprezentând impozit pe profit suplimentar
- dobânzi de întârziere aferente

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termen prevăzut de Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ.